

تقسیم خطر

از دوران باستان، برخی افراد منابع مالی خود را برای کمک به کسانی که متحمل ضرر می‌شدند، به‌طور مشترک سرمایه‌گذاری می‌کردند. گفته می‌شود بیمه نوعی سرمایه‌گذاری است، نه آن گونه که معمولاً تصور می‌شود. یک قمارباز خطر می‌کند، در حالی که بیمه علیه خطر از انسان محافظت می‌کند. بیمه روشی برای تقسیم خطر با دیگران است.

بروز حادثه تعهد می‌کند. در مقابل، بیمه‌گذار شخصی حقیقی یا حقوقی است که با پرداخت حق بیمه، جان، مال یا مسئولیت خود یا دیگری را تحت پوشش بیمه قرار می‌دهد.

به موجب قانون بیمه و ایران، بیمه عبارت است از قراردادی که به موجب آن یک طرف (بیمه‌گر) تعهد می‌کند در ازای پرداخت وجه یا جوهی از طرف دیگر (بیمه‌گذار) در صورت وقوع یا بروز حادثه خسارت وارده بر او را جبران کند یا وجه معینی را بپردازد. متعهد را بیمه‌گر، طرف تعهد را بیمه‌گذار، وجهی را که بیمه‌گذار به بیمه‌گر می‌پردازد حق بیمه و آنچه را که بیمه می‌شود موضوع بیمه می‌نامند.

اولین بیمه رسمی

طبق شواهد، اولین قرارداد بیمه مربوط به اواسط قرن چهاردهم است. بیمه دریایی در میان ملل اروپایی وابسته به

کلمه بیمه

بیمه در لغت سازوکاری است که طی آن بیمه‌گر بنا به ملاحظاتی تعهد می‌کند که زیان احتمالی بیمه‌گذار را در صورت وقوع حادثه در دوره زمانی خاص، جبران کند و یا خدمات مشخصی را به وی ارائه دهد. بنابراین، بیمه یکی از روش‌های مقابله با خطر است.

طی یک قرارداد بیمه، خطر مشخصی از یک طرف قرارداد (که بیمه‌گذار نامیده می‌شود) به طرف دیگر (که بیمه‌گر نامیده می‌شود) منتقل می‌شود. بنا به تعریف، بیمه‌گر شخصی حقوقی است که در مقابل دریافت حق بیمه از بیمه‌گذار، جبران خسارت و یا پرداخت مبلغ مشخصی را در صورت

حدیث

پیامبر (ص) می‌فرماید: هرکس میانه‌روی کند، خداوند بی‌نیازش می‌سازد و هر کس ریخت‌وپاش نماید، خداوند نادرش کند. هر کس فروتنی پیشه کند، خداوند مقامش را بالا خواهد برد، و هر کس بزرگی کند، خداوند خردش نماید.

بیمهٔ امروزی

استفاده نشود، احساس امنیتی که راننده از بودن این لاستیک در ماشین دارد، صرف هزینهٔ آن را قابل قبول می‌کند. هر چند بعضی از خسارت‌ها با پرداخت پول قابل جبران نیستند، ولی می‌توان بخشی از خسارت‌های وارده را جبران کرد.

بیمه در ایران

واژهٔ بیمه نخستین بار در منابع فارسی در «تحفة العالم» عبداللطیف شوشتری به معنای اطمینان دادن به شخص به کار رفته است و محمد معین آن را برگرفته از «بیما»، یک واژهٔ هندی یا اردو، می‌داند. نخستین بار ناصرالدین شاه در ۱۲۷۰ خورشیدی امتیازنامه‌ای را با عنوان «تأسیس ادارهٔ حمل و نقل و سازمان بیمه در ایران» به لازار پولیاکف روسی واگذار کرد که به اجرا در نیامد. سپس در دوران احمدشاه قاجار به سال ۱۲۸۹ خورشیدی دو بنیاد روسی «تادژا» و «کافکاز مرکوری» (به معنای مریخ قفقاز) فعالیت‌های بیمه‌ای خود را در ایران آغاز کردند. آرام‌آرام شرکت‌های خارجی دیگری در ایران به راه افتادند که تا ۲۵ سال بازار بیمهٔ ایران را در دست داشتند و در سال ۱۳۱۴ دست‌کم ۲۹ شرکت بیمه خارجی در ایران فعالیت داشتند. از میان آن‌ها، دو شرکت «اینگستراخ» و «یورکشایر» از همه فعال‌تر بودند و تا پیروزی انقلاب اسلامی به کار پرداختند.

امروز وقتی که مردم خود را بیمه می‌کنند به این معنی است که کماکان خطر خود را با بیمه‌گر تقسیم می‌کنند. شرکت‌های مدرن بیمه، آماری را که نشانگر میزان ضررهای گذشته، مانند خطر آتش‌سوزی و غیره است مطالعه می‌کنند تا بتوانند میزان ضررهایی را که ممکن است در آینده به مشتریان‌شان تحمیل شود، حدس بزنند. شرکت‌های بیمه از وجوهی که مشتریان به آن‌ها می‌پردازند، برای جبران خسارت اشخاص متضرر شده اقدام می‌کنند.

آیا همه به بیمه نیاز دارند؟

واقعاً شما به بیمه نیاز دارید؟ چه نوع بیمه‌ای برای شرایط شما مناسب است؟ در برخی از کشورها داشتن انواع خاصی از بیمه‌ها اجباری است و در برخی دیگر هم، خیلی از انواع بیمه شناخته نشده است. به علاوه هزینهٔ بیمه و انواع پوشش آن در کشورهای مختلف متفاوت است. اما اصل اساسی بیمه یعنی شراکت در خطر، در همه جا یکسان است. به این ترتیب صرف هزینه برای بیمه، کار عاقلانه‌ای است؛ حتی اگر هیچ دعوایی اقامه نشود. به نظر شما همراه داشتن یک لاستیک یدک در پشت ماشین سرمایه‌گذاری بیهوده‌ای است؟ حتی اگر هرگز از آن

تجارت دریایی، عمومیت اجرایی داشت. در لندن، «قهوه‌خانهٔ لویدز» محلی بود که تاجران، صاحبان کشتی و بیمه‌گران برای معاملات تجاری با هم ملاقات می‌کردند. سرمایه‌گذاران که پیشنهاد قرارداد بیمه را به دریانوردان می‌دادند، نام خود را زیر ورقه‌ای می‌نوشتند و مقدار مشخصی از خطر را در مقابل مبادلهٔ مبلغ معینی (همان حق بیمه)، تقبل می‌کردند. بدین ترتیب تا آخر قرن هجدهم، لویدز به اولین شرکت بیمهٔ مدرن تبدیل شد. در سال ۱۹۶۳ ادموند هالی، ستاره‌شناس، اولین جدول مرگ‌ومیر را براساس قوانین آماری مرگ‌ومیر و سود تهیه کرد.

این جدول در سال ۱۷۵۶ توسط ژوزف دادسون اصلاح شد و بدین ترتیب محاسبهٔ نرخ حق بیمه برای سنین مختلف مقدور شد. در حالی که قبلاً برای تمام سنین یکسان محاسبه می‌شد.

وب‌گاه

وب‌گاه رسمی بیمهٔ مرکزی: www.centinsur.ir

شما با مراجعه به این وب‌گاه می‌توانید با اخبار صنعت بیمه، راهنمای محصولات بیمه‌ای، عرضه‌کنندگان خدمات بیمه‌ای، شرکت‌های بیمه و قوانین و مقررات بیمه آشنا شوید.

